

Mộng Vàng

Sáng sớm nay em hiện về bên cạnh
Không giận hờn mà lại thích nâng niu
Em bảo là em vẫn muốn nuông chiều
Vẫn ham nghe nói những điều tình tự

Em đưa anh vào thiên đường vua ngự
Tưởng như là Lưu Nguyễn đảo Thiên Thai
Anh mân mê bàn tay lẫn gót hài
Ôi cả một đời để gì có được

Em bảo là em nức lòng thỏa ước
Bao lâu rồi chờ đợi đã bao lâu
Mãi hôm nay ô thước mới bắt cầu
Cho hai đứa lại tâm đầu ý hiệp

Em hứa trung thành trọn đời trọn kiếp
Anh bồi hồi nghe điệu nhạc du dương
Mới thoáng nhìn ai môi đỏ má hường
Tiên vội biên ở cuối đường - cách biệt!

Ôi tiếc làm sao một giấc mộng vàng
Đưa anh về những giây phút bình an
Giá như mà chuyện tình mình được thể
Thì em ơi! Đó là cõi Thiên Đàng!

Em Như

Em như một người tình
Đưa anh vào thường nguyệt
Đầy chân thành tha thiết
Anh mãi miết nhìn trăng

Em đem lại an bằng
Trong cuộc đời khổ lụy
Như hoa vừa hé nhụy
Tỏa hương vị lạ thường

Em như chốn thiên đường
Khi lạc vào trong đó
Là chắc rồi - vạn thọ!
Người số đỏ gặp may!

Em như bài thơ hay
Anh đọc hoài đọc mãi
Say sưa lời tình ái

Chịu ngây dại cả hồn

Em như cửa tiền đồn
Anh đứng ngoài canh gác
Vắng từ trong điệu nhạc
Nghe man mác cõi lòng

Em như nụ hoa hồng
Ngày Tình Nhân trao tặng
Ghé bên tai em dặn:
- Đừng cay đắng phủ phàng!

Em - thiếu nữ dịu dàng
Anh làm chàng thôn dã
Trong một ngày thư thả
Tình đền trả cho nhau.

Năn Nỉ

Đã quá nửa đêm rồi
Anh vẫn còn thao thức
Khi chiều em tức bực
Làm anh ngủ không yên

Ôi tình yêu thiêng liêng
Hờ ghen và giận dữ
Bằng lòng và phản đối
Mới vui đó buồn đây

Lớn rồi còn thơ ngây
Như một nhà thi sỹ
Không vũng vàng ý chí
Cứ than thở suốt ngày

Ngọt bùi và đắng cay
Tình yêu đầy hương vị
Thôi cũng đành năn nỉ
Đừng giận anh em ơi!